

Generozitatea creștină

Versetul cheie: „Când seceri pe câmp și treci cu vederea un snop, nu te întoarce să-l iei. Lasă-l pentru străin, pentru orfan sau pentru văduvă, ca Domnul, Dumnezeul tău, să binecuvânteze tot ce întreprinzi.”
Deuteronom 24:19

Pasaje biblice selectate:
Deuteronom 24:14-22

Cartea Deuteronomului consemnează ultimul mesaj pe care Moise l-a transmis israeliților cu puțin timp înainte de moartea sa. Scopul acestui mesaj era să-i îndemne să-și amintească și să pună în practică poruncile pe care Dumnezeu le dăduse poporului lor în trecut. Una dintre aceste porunci este consemnată în versetul nostru cheie. O explicație a acestei porunci se găsește în versetul anterior. „Să ții minte să împlinești aceasta, pentru că ai fost rob în Egipt, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat de acolo. De aceea îți poruncesc să faci aceasta.”
Deuteronom 24:18

Israeliiții nu trebuiau să-i ignore pe cei neajutorați și nevoiași. Dimpotrivă, trebuiau să le permită în mod intenționat să culeagă, pentru uzul lor propriu, ceea ce rămăsese în câmpuri. Motivul acestei instrucțiuni era că și ei fuseseră neajutorați și în nevoie când erau sclavi în Egipt. Lecția este aceea de a-i lua în considerare pe ceilalți. Acesta este un aspect al asemănării cu Dumnezeu, deoarece Dumnezeu Însuși a aplicat acest principiu, pentru că în planul

Său a ținut seama de rasa umană săracă și neajutorată.

Când Adam, omul desăvârșit, a încălcat de bunăvoie porunca lui Dumnezeu în Grădina Edenului, pedeapsa pronunțată a fost moartea, care, la rândul ei, a fost moștenită de fiecare generație umană succesivă de atunci încolo. (Geneza 2:16, 17). Deoarece toți oamenii s-au născut în păcat și imperfecti, nimeni nu putea „în niciun fel să-și răscumpere fratele, nici să dea lui Dumnezeu o răscumpărare pentru el”. Psalmul 49:7; 51:5

Numai o viață umană fără păcat, perfectă, putea satisface dreptatea lui Dumnezeu — o viață umană perfectă, Isus, pentru neascultarea vieții umane perfecte a lui Adam. (Exodul 21:23; Romani 5:12,19). Dumnezeu a răscumpărat fiecare membru al umanității trimitându-L pe Fiul Său unic în lume ca om desăvârșit, care apoi Și-a dat de bunăvoie viața „ca răscumpărare pentru toți”, satisfăcând astfel dreptatea lui Dumnezeu. Ioan 3:16,17; 1 Timotei 2:5,6; 1 Petru 3:18

Așa cum Dumnezeu a eliberat națiunea Israelului din sclavia egipteană, tot așa i-a eliberat pe urmașii lui Cristos din sclavia păcatului și a morții. (Ioan 8:35,36; 1 Corinteni 15:22). Ar trebui să ne amintim mereu acest lucru; ar trebui să arătăm iubire și milă față de cei care fie nu au auzit încă Evanghelia, fie nu au crezut încă în ea.

Sunt momente în care întâlnim oameni care, deși nu sunt deloc religioși, trec prin experiențe de viață dificile, cum ar fi boala sau moartea unei persoane dragi. (Romani 8:22). Ar trebui să-i considerăm ca pe „străinul, orfanul sau văduva” din această

instrucțiune pe care Dumnezeu a dat-o lui Israel. Este posibil ca astfel de persoane să nu fi avut ocazia să audă sau să creadă Cuvântul lui Dumnezeu, sau mintea lor să fie orbită față de acesta.

Ar trebui să avem dragoste și compasiune pentru ei. Dacă este posibil, ar trebui, de asemenea, să împărtășim cu ei câteva „semințe” ale Adevărului. Astfel, le putem oferi baza scripturală pentru a avea credință în învierea tuturor și în binecuvântările minunate ale împărăției care vor veni în curând asupra întregului pământ. (1 Corinteni 15:21, 22; Apocalipsa 21:1-5). Ei pot accepta vestea bună acum, sau putem să plantăm semințe de adevăr și speranță, care vor încolți în inimile lor în împărăția lui Cristos.